

Slovenski dom

Štev. 159

V Ljubljani, 15. julija 1936

Leto 1.

Krvavo jutro nad Ljubljano

Potniško letalo treščilo pri Bizoviku v gozd

Sedem smrtnih žrtev: dr. Korče, Stana Kante, Tilka Pivko, vsi iz Ljubljane; dr. Horn in Brucklerjeva iz Berlina; pilot Jarošenko in mehanik Anušič

Ljubljana, 15. julija.

Še niso minila tri leta, odkar je Ljubljana doživela strašno katastrofo, ko je padlo letalo ljubljanskega »Aeroputa« z vsemi potniki in pilotom ter mehanikom na Studencu na tla in pokrilo pod svoje ruševine osem žrtev. Kakor je takrat ljubljanska megla zapeljala pilota, da je zgubil razgled na tla pod seboj, tako je tudi danes prav tako megla povzročila nič manjšo in težko nesrečo — katastrofo. Letalo, ki vzdržuje redno progo med Ljubljano in Sušakom in dalje proti Belgradu, je kot običajno odletelo z ljubljanskega aerodroma proti Sušaku. Vodil ga je priznani pilot Jarošenko z mehanikom Anušičem. Letalo je takoj po vzletu normalno delovalo in so bili vsi potniki izredno razpoloženi. Letalo je odletelo v smeri proti Hrušici, kjer pa je na črti med Hrušico in Bizovikom nenadno priletelo nad gozd in že so prebivalci vse naokoli čuli strašen tresk in eksplozijo. Vsi kmetje iz Hrušice in Bizovika so takoj prihiteli na kraj nesreče in nudil se jim je strašen prizor. Vse razbito in še delno v plamenih je ležalo v gozdu letalo, v ruševinah pa žrtve te katastrofalne nesreče. Ljudje, ki so prihiteli prvi na kraj nesreče, so videli še, kako je gorel mo-

tor in opazili, da na nobeni žrtvi ni bilo več znaka življenja.

Letalo je pokopalo pod seboj sedem žrtev, vse, ki so se nahajale v letalu. Bila sta to pilot Jarošenko, mehanik Anušič ter pet potnikov in to: Kante Stana, učiteljica na Barju, iz Ljubljane, advokat dr. Anton Korče iz Ljubljane, gđc. Pivko Tilka iz Ljubljane-Moste, in dva Berlinčana: dr. Horn in gospodična Bruckler.

O nesreči pri Hrušici, pri kateri je treščilo na tla letalo Aeroputa, ki vzdržuje redno progo Ljubljana—Belgrad in ki je odletelo ob 6.45 z aerodroma v Dev. Mar. v Polju. Letalo je delovalo v redu in je zato iskati vzrokov katastrofe v gosti ljubljanski megli, ki je danes zjutraj neprodorno pokrila vso ljubljansko okolico in s tem onemogočila pilotu Jarošenku, ki je znan kot eden najboljših pilotov, razgled. Že tri minute po odhodu je letalo izgubilo orientacijo in nizko, v bližini Hrušice, prav za prav na črti med Bizovikom in Hrušico, priletelo nad gozd. Kmalu se je že čula strašna eksplozija, motor je prenehal delovati, ljudje so vedeli, da se je letalu pripetila nesreča. Takoj so vsi prihiteli v gozd, prvi pa hrušovski orožniki, ki so imeli nočno službo in so patrolirali danes zjutraj v njeni bližini.

Na ruševinah

Prvim, ki so prišli na kraj nesreče, se je nudil strašen in grozen prizor. Letalo je bilo razbito na več kosov, gorel je pa le tisti kup, za katerega prvi očitvidci sklepajo, da je bil motor. Letalo je takoj iz aerodroma vzelo smer proti Zagrebu, vendar je pilot Jarošenko vodil isto precej nizko, ker se zaradi izredno goste megle ni mogel boljše orientirati. Pri tem pa je letalo že prenizko zaplulo. Nesreča pa je hotela, da se na tistem kraju nahaja gozdič na nekoliko dvignjenem hribčku, in to je bilo zanj usodno.

Ob smrekov vrh ...

Če vzamemo smer letenja iz Ljubljane proti Dolenjski, je letalo udarilo ob neko visoko smreko v Hrušovskem gozdičku in sicer z desnim krilom. Pilot je najbrže spoznal, da se nahaja nad gozdom in je skušal letalo obrniti proti Dev. Mar. v Polju, kajti na tleh pri tem drevesu je ležalo desno kolo in nekoliko naprej desno krilo. Nekaj korakov od desnega krila je bil kup ruševin, iz katerih je švigal ogenj. Po prvih znakih bi sklepali, da je bil motor. In spet nekoliko korakov naprej so se zgrmadile in sesule ruševine avijonovega trupa, ki so pod njimi našli smrt pot-

niki. In spet nekaj metrov naprej je ležalo na tleh levo kolo avijona. Nekoliko bolj v desno od tega pa je ležal mrlič v zeleni obleki. Kakor pravijo očitvidci, bi bil to pilot ali mehanik. Še naprej pa se zopet nahajajo ruševine, najbrže levo krilo avijona. Letalo je moralo s precejšnjo brzino pluti nad gozdom in z izredno silo treščiti ob smreko, ki jo je po levi strani popolnoma oklestilo. Razdalja, kjer ležita obe kolesi letala, znaša približno 100 metrov.

Orožniki so takoj začeli delati red, vendar reševati niso mogli ničesar, ker so našli že vse žrtve nesreče brez diha. Trupla so strašno zmrcvarjena. Na kraj nesreče je prišel eden prvih s svojim motorjem poročnik Dežman, za njimi pa že takoj rešilni avtomobili.

Po treh letih se je srašna katastrofa ponovila. Vsi očitvidci so se zgrozili nad strašnim prizorom, nad žrtvami, ki so hotele poleteti na morje, da tam prebijejo nekaj tednov počitnic. In spet je hotela tragična nesreča, da se je katastrofa zgodila v neposredni bližini Ljubljane in v neposredni bližini našega letališča.

Natančnejših vesti v tem trenutku nismo mogli izvedeti, priobčili pa jih bomo v današnji izdaji našega dnevnika.

